

ETT DRÖMLIKT URUPPFÖRANDE

**VÄRLDSPREMIÄR:
10 ÅR SENARE**

Uruppförande med:

duo Friberg och Musica Vitae

Dirigent: Fredrik Burstedt

Var: Utvandrarernas hus

KAMMARMUSIK

GRATTIS! till den publik som tog sig till Utvandrarernas hus igår kväll. Vi fick vara med om något ganska ovanligt: två uruppföranden med världspremiär och med de unga tonsättarna närvarande, Molly Kien från USA och ungerska Andrea Tarrodi, i ett skönt samspelande upplägg med Musica Vitae, och duo Friberg. Friska blandningar med duo Friberg, bestående av Per Friman på saxofonen och Joakim Berg på slagverk, här med marimba och vibrafon som dominerande inslag. Ett tioårsjubileum som ensemble på kammarmusikscenen.

SOM EN RESUMÉ av de tio år som gått kunde P2:s Pernilla Eskildsdottir stolt presentera kvällens unga förmågor: två från Växjötrakten utvandrade förmågor som återkommit hit för att förenas i Utvandrarernas hus!

Kvällen gav så mycket

Som
åhörare ”
hade vi
att lyssna till en
dröm, och vilken
dröm!

sköna och oväntade blandningar: Klassiskt och nutida musik, men också specialarrangemang av slagverkare Joakim Berg, uttryckt under titeln Riverdance: en alldeles halsbrytande skön uppvisning i transkription och taktbyten, ett spänningsfyllt konstverk som satte glädje på paletten.

MUSICA VITAE inledde kvällen med ett divertimento av Mozart och den i år prisade dirigenten Fredrik Burstedts sätt att leda orkestern gav mig fina inblickar i dirigerandet som individuell konst: vigt, elastiskt, stringent och med magiska handplockande rörelser som framhävde Musica Vitae's världskapacitet. Första uruppförandet av Molly Kean, Landscape/Cityscape, baseras på en dröm som tonsättaren hade när hon vistades på Island: Två motstridig-

Duo Friberg och Musica Vitae.

FOTO: PER-ERIK SANDEBÄCK

heter förenades: New York och Island med sina ångande källor.

SOM ÅHÖRARE HADE vi att lyssna till en dröm, och vilken dröm! Marimbans driv med stråkarnas fond

av ljus och speglingar ihop med saxofonernas ömsom drillande ljudbild, ömsom utdragna toner likt ett släpljus i en målerisk vidsträckt landskapsbild. Rapsodiska möten mellan stad och land.

Andrea Tarrodis verk,

Szél, som betyder vind på ungerska, var av en helt annan karaktär och betydligt kortare, med en stigande intensitet ur klaffljud, väsningar, pustar, vindilar och klang av återhållen cymbal. Båda tonsättarna rev ner kraf-

tiga applåder, och kvällen avslutades sedan efter pausen med Richard Strauss Metamorphosen.

Då var undertecknad redan fylld av vindar, stråkar och isländska drömmar ...

TINA PERSSON